No. 94. 1843

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 7 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 31. Julij. Uit St. Gallen schrijft men van den 25. Julij: « In den onstuimigen nacht van Zondag op Maandag, voeren op het Wallemstattermeer, van een vrolijk volksfeest te Murg terug komende, 16 landlieden naar Weesen. Om 10 ure des avonds kwamen zij voorbij Muhlehorn, en naauwelijks hadden zij Muhlothal achter zich, of eene windvlaag wierp het vaartuig om ver, en men hoorde het geroep om hulp. Vijf wakkere schippers waagden hun leven, bereikten in de duisternis het omgeslagen vaartuig, en bragten 5 personen aan land, die zij niet dan met veel moeite in het leven terug bragten. De overige elf, waarbij ook de schipper, benevens een vader, moeder en dochter, vonden hun graf in den vloed."

ENGELAND.

— Te Liverpool worden thans zestien ijzeren schepen gebouwd.

— Gedurende het verblijf van den Apostel der matigheid, Vader *Mathew*, te Leeds, hebben er 6000, te Bradford 7000 en te Huddersfield 2000 personen de gelofte der onthouding van alle sterke dranken afgelegd. Ook te Liverpool heeft hij in een paar dagen velen gewonnen.

— Eene jeugdige Fransche dame *Maria Bart* is onlangs te Londen veroordeeld tot eene boete van 100 pond sterl. wegens het insmokkelen van sigaren. Zij had zich tot dat einde een kostbaar kleed doen vervaardigen; het maaksel was zoo prachtig, dat men geruimen tijd niet ontdekt had, dat het kleed met sigaren gevuld was. Het benadeelde volstrekt niet aan de schoone houding der smokkelaarster. Daar zij de boete niet heeft kunnen voldoen, is zij gevangen gezet.

FRANKRIJK.

— Blijkens de rapporten van de genieofficieren, belast met de directie van de vestingwerken om Parijs, kan de helft der vestingwerken in de aanstaande lente met geschut gewapend worden, en alhoewel nog niet voldoende om de aanvallen van een buitenlandsch leger tegen te gaan, zullen de werkzaamheden genoegzaam gevorderd zijn om de stad in toom te houden.

— De *Presse* zegt nopens het huwelijksgoed van de prinses *Joinville*:

« De prinses van Brazilie brengt haren echtgenoot als huwelijksgift aan: 1° 1,000,000 fr. in geld. 2° 180,000 fr. rente 6 pCt. op Brazilie; 3° 25 mijlen gronds in de provincie St. Catharina, naar de keuze van den prins. Deze provincie, gelegen aan zee, bevat uitgestrekte bosschen en mijnen. 4°. De prinses bezit tot haar eigen gebruik, 26,000 fr. renten, in 140 inschrijvingen op de 6 pCt, en voor ongeveer 200,000 fr. aan diamanten en edelgesteenten; 5° de Keizer schenkt aan zijne zuster 300,000 fr. voor bruidschat.

« De regten op de Braziliaansche troon zijn aan Mevr. de prinses *van Joinville* uitsluitend gereserveerd; zij zal Keizerin van Brazilie worden, bij uitsluiting zelfs van hare oudere zuster, de Koningin van Portugal, indien de Keizer don *Pedro II* zonder wettige erfgenamen mogt komen te overlijden, deze clausel is in het huwelijkscontract van de prinses geplaatst.

— Volgens het Journal des Débats, is op sommige plaatsen, onder anderen bij Mont Ventoux, te La Garde en meer anderen plaatsen in de beneden Alpen, in het midden dezer maand sneeuw gevallen. Hetzelfde verschijnsel zou ook in verschillende plaatsen langs de Pijreneën waargenomen zijn. Te Perpignan, Les Eaux-Bonnes, Le Canigou en Bayonne, alzoo langs de geheele keten der Pijreneën, viel, na eene zwakke aardbeving, sneeuw, die de badgasten niet weinig verraste. Elk trok zijne winterkleederen aan of bleef in zijne kamer.

— Te Marseille zijn tijdingen uit Oostindië en China ontvangen. Scinde en Kurachee bleven voortdurend rustig, maar in het kamp van Ayderabad werden groote verwoestingen door ziekten aangerigt. Dost *Mohamed* was zonder hindernis te Kaboul aangekomen. — Het bevestigt zich dat sir *H. Pontinger* naar het noorden van China vertrokken is.

BELGIE.

— Het Belgische schip Louise Marie is uit Guatimala, waarheen wij, gelijk men weet, eene kolonie gezonden hebben, te Ostende binnengekomen.

— Onze bladen willen, dat er te Luxemburg eenig geschil ontstaan is tusschen het Pruisisch garnizoen en de burgelijke regering, ter zake van zekere werken aan het paleis van justitie, dat aan de binnenwallen der stad paalt.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 1. Augustus. Dezer dagen is alhier in het licht verschenen een nieuw geschrift van den graaf *van Rechteren*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, getiteld: *de staatkundige strekking van de verwerping der wet tot regeling van 's Ryks openbare schuld*, door het gemelde lid overwogen. Uit de voorrede blijkt, dat het voornemen van den schrijver is om in korte trekken aan te duiden de politieke strekking, welke de verwerping der bedoelde wet had, benevens de gevolgen, welke deze handeling op den gang van zaken moet uitoefenen, zal die voor het Vaderland vruchten dragen; dat deze bladen in verband staan met de voor weinig tijds uitgegeven *Beschouwingen over eene vereenvoudigde huishouding van den Staat*, en dat zij de onmiddelijke en steeds klimmende behoefte aan de daartoe leidende herziening der Grondwet nader moeten bewijzen.

— Door den Minister van Financiën is bekend gemaakt, dat aan deszelfs departement, door Jhr. Mr. *P. J. P. Vegilin von Claerbergen*, gewezen lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, terugzending is gedaan van de ten behoeve van Z. H. W. G. afgegeve assignatiën ten laste van 's Rijks schatkist, wegens verblijfkosten, over de maanden December, Januarij, Februarij, Maart, April en Mei ll., ten gezamentlijke bedrage van ƒ 1250; van het genot van welke verblijfkosten Z. H. W. G. heeft afgezien, als de vergadering van Hun Edel Mogenden gedurende dat tijdvak niet hebbende bijgewoond.

— Bij het naderende tijdstip, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden zal hervatten (Maandag den 7. Augustus), acht men het niet ondoelmatig te herinneren, de ontwerpen van wet, welke bij de Kamer, bij de schorsing harer zittingen, aanhangig gebleven zijn. 1°. *Zeven* ontwerpen van wet, houdende het tarief van justitie-kosten en salarissen in burgerlijke zaken; 2°. *een* ontwerp, houdende bepalingen betrekkelijk de invoering van voorschreven tarief; 3°. *twee en twintig* ontwerpen van wet, uitmakende het tweede boek van het wetboek van strafregt; 4°. ontwerp van wet houdende voorziening met betrekking tot het rekenpligtig beheer der scheepssoldijen; 5°. *veertien* ontwerpen van wet, behelzende de staatsbegrooting, zoo wel van uitgaven als van ontvangsten over de jaren 1844 en 1845; 6°. ontwerp van wet, bevattende wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens het regt van successie; en 7°. ontwerp van wet op het zegel.

Men verzekert, dat verschillende andere ontwerpen aan de Kamer zullen worden voorgedragen, waarvan er sommige betrekking zullen hebben tot de voorziening in 's Rijks geldelijke behoeften, en tot te gelde making van de Belgische inschrijvingen. Onder de voorstellen, waarvan men de aanbieding kan te gemoet zien, behoort ook dat tot wijziging van de wet betrekkelijk de zamenstelling der regterlijke magt.

AMSTERDAM, den 3. Augustus. Heden is op 's Rijks Werf alhier van stapel gelaten, Z. M. Schooner-Brik de Lansier.

— Te Amsterdam zal eene Maatschappij voor de Walvischvaar worden tot stand gebragt.

ROTTERDAM, den 1. Augustus. Gisteren namiddag omstreeks 6 ure is in het Gasthuis ingebragt de huisvrouw van *Christoffel Gerla*, wonende in de Broedersteeg alhier, die door haren echtgenoot met een mes eene steek in den onderbuik zou zijn toegebragt geworden. Dit ongeval moet aan huiselijken twist, waarin zij gestadig leefden, worden toegeschreven. De vermoedelijke dader is onmiddelijk door de policie gearresteerd geworden, zijnde de vrouw in den afgeloopen nacht omstreeks 3 ure aan de bekomen wonde overleden.

VLISSINGEN, den 5. Augustus. Van het den 3. dezer naar zee gezeild eskader, zijn gisteren wederom door tegenwind twee schepen terug gekomen.

— De heer *A.*, consulair-agent op een der eilanden van den Archipel, ziet in zijnen droom, dat zijn te Smirna zich bevindende zoon, een veelbelovend jongman van 17 à 18 jaren, door een groot gevaar wordt bedreigd. De ongelukkige vader vliegt met schrik uit zijnen slaap overeind. Gedurende twee dagen laat dat denkbeeld niet na hem te vervolgen; er is echter geene gelegenheid naauwkeurige narigten in te winnen, zoodat hij genoodzaakt is de hem bestormende akelige gedachten steeds met zich om te dragen. Eindelijk biedt zich eene gelegenheid aan en een naar Smirna vertrekkend persoon neemt eenen brief van hem mede, waarin de heer *A.* zijnen bloedverwanten kennis geeft van zijne angstige gemoedsgesteldheid en hun verzoek hem zijnen zoon zoo spoedig mogelijk over te zenden. De reiziger komt op zekeren ochtend aan wal; hij doet eerst eenige zaken af, en denkt tegen den avond aan den hem opgedragen last. Dien overeenkomstig begeeft hij zich naar het huis, waar hij den brief moet afgeven, doch terwijl hij voor de deur staat wordt de grievende tijding gebragt, dat de zoon van den heer *A.* bij het baden in zee is verdronken! Men oordeele over de smart, de verslagenheid van den rampzaligen vader! Zijn droom was waarheid geweest; had hij de ingeving kunnen volgen, had hij zich naar zijnen zoon kunnen begeven, hij had hem het leven gered.... !"

— Alle eer- en deugdlievende protestantsche meisjes van 20 tot 25 jaren oud, goed van hart, schoon van gelaat voordeelig van gestalte, gezond van gestel, die verlangen bemind te worden, en weder te beminnen, worden opgeroepen om zich uiterlijk aanstaanden maandag aan te melden tusschen de Duifjes en Gaperstegen op 't Rok-in te Amsterdam, ten einde eene teedere betrekking aan te knoopen. (*Handelsblad.*)

— Moeder *Rebekka* heeft een manifest uitgevaardigd, hetwelk men leest in de Amst. Cour. van 3. Augustus.

MENGELINGEN.

De geheimzinnige gasten.

In 1817 ontscheepten op zekeren ochtend twee Engelschen te Ostende, eene stad, welke van 1792 tot 1814 in het niet lag verzonken, maar door den vrede uit hare puinhoopen opstond, doordien zij de plaats van vertrek en aankomst werd de paketboten, welke Brussel, Antwerpen en de Rhijn-provincien met Groot-Brittanje in gemeenschap bragten. Talrijke herbergen werden er geopend; het gras dat tusschen de straatsteenen groeide verdorde, de zoo lang verlatene haven herleefde, en eene welgevallige klank van guinjes, guldens en thalers verspreidde zich door de aloude Vlaamsche stad.

Een dier beide Engelschen was kort, ineengedrongen en rood van kleur; de andere lang, uitgedroogd, mager en bleek; zij verklaarden te heeten RICHARD MOWBRAY en WILLIAM FEATHERINGTON. Hun ouderdom was vijf en veertig en acht en veertig jaren; hunne houding duide deftige lieden aan; hunne paspoorten waren volkomen in orde en voorzien met het groot zegel van het Nederlandsche gezantschap te Londen.

Zoodra zij voet aan land hadden gezet, lieten zij zich brengen naar den heer VAN RYSOORT, die het hôtel *de Schelde* hield in de straat St. Gudule. Het was een hotel van den tweede of derden rang op zijn hoogst. Zij verlangden de beste appartementen en verteerden braaf geld, de kok bereidde hun een allerslechts diné, dat zij zeiden uitmuntend te zijn; zij vroegen vijf flesschen van den besten wijn; VAN RIJSOORT stuurden hun zuren wijn van Samur en hij had de stoutheid om hun dien als Chateau-Margeaux van vijf gulden de flesch toe te dienen; de twee eilanders schenen bijzonder voldaan en betaalden, dronken tot den laatsten droppel alles uit, zonder de minste aanmerking te maken.

De herbergier was aan zulk een handelwijze weinig gewoon; ofschoon hij reeds eenige Albions kinderen, die in zijne kluiven waren gevallen, uitermate had laten betalen, was zijne verwondering toch groot, en zijne voldoening niet minder. Hij vreesde echter elk oogenblik dat die lammeren van het gulden vlies hem gingen ontsnappen en naar Brussel zouden vertrekken; het was immers niet te veronderstellen, dat vreemden de zee zouden oversteken en op reis gaan om Ostende slechts alleen te zien.

De Engelschen betuigden intusschen volstrekt geen verlangen om zich te verwijderen zij hoorden gedurig diligences vertrekken zonder den minsten lust te toonen om er plaats in te nemen; zij schenen niet de minste moeite te doen om zich in het openbaar te laten zien; dagelijks gingen zij eene groote wandeling doen; keerden weder, rookten, dronken, aten, lazen de nieuwsbladen, sliepen en deden den overigen tijd niets. Niemand kwam hen bezoeken: zij ontvingen geene brieven. Daarenboven betaalden zij naauwkeurig en alle drie dagen, eene rekening, waarvan men drie vierden had kunnen aftrekken, en dan op het overige nog wel iets afdingen.

VAN RIJSOORT had de gelukkige gewoonte van zeer beperkt te denken; hij bevond er zich wel bij; zulk een vreemd gedrag bragt hem echter in verlegenheid; hij sprak met zijne vrouw, met zijne buren en vrienden over het geheim, dat de inzigten dier vreemdelingen bedekte.

— Het zijn spionnen, zeide de een: het zijn vlugtelingen, die het een of ander hebben uitgevoerd, zeide een ander; het zijn staatkundige bannelingen, het zijn domooren.

— Gij zijt er niet achter, antwoordde een griffier van den vrederegter, aan wien een verblijf van verscheidene jaren in Engeland het regt gaf van met onderscheiding te worden aangehoord; het zijn dood eenvoudige orginelen of *excentrics*, zoo gij er op staat, dat ik mij van de aangenomen uitdrukking bedien. Bij dat rijke, opgeblazen en voor de onafhankelijkheid ingenomen volk, ontkiemen worden geboren, leven in vrede, zonder dat men hen kwelt, zonder dat men hen bedroeft, duizenden van overdreven, belagchelijke, philantropische, deugdzame, misantropische wezens, aardig om op te merken. Ik heb een goudsmid gekend, SMITH genaamd, een millionair, die zoo verzot was op den bedelstand, dat hij gedurende de laatste vijftien jaren van zijn leven, niets anders wilde doen dan bedelen. In de wijk, welke hij doorliep te Londen, was hij niet anders bekend dan onder den naam van: *de man met zijn hond*; zijn bulhond verliet hem evenmin als zijne schaduw. Hij werd dikwijls in de gevangenis gezet, maar niets o

wortelde bij hem de lust voor landlooperij en bedelen. Hij eindigde met bij eenen sloot door honger en koude uitgeput te bezwijken; zijn testament lag bij eenen notaris, hij beschikte over eene som van 50,000 ponden sterling, en maakte een legaat aan elk dorp van een graafschap, waar hij nooit een voet had gezet, en waar hij niemand kende. De griffier verdween bij deze laatste woorden achter een wolk van rook, welke uit zijne pijp opging.

Elk sprak, elk bleef bij zijn gevoelen, en het gesprek leidde tot geen uitkomst, zoo als het gewoonlijk gaat. — Wat er van zij, zeide eindelijk VAN RYSOORT, en wat zij ook doen, het zijn brave lieden, zeer stil, die goed betalen, over alles voldaan zijn, en zoo ik vijf jaren lang zulke reizigers had, was mijn fortuin gemaakt.

Acht dagen na dit gesprek en drie weken na de aankomst der twee Engelschen, lieten zij op zekeren morgen VAN RYSOORT verzoeken, om hem te spreken.

— Mijnheer, zeide de lange magere, uw huis bevalt ons; wij zijn wel naar onzen zin bij u, en zoo gij aan eenen gril die bij ons is opgekomen, wilt toegeven, vertrekken wij nog in langen tijd niet.

— Mylord, antwoordde VAN RYSOORT, gij hebt slechts te spreken; ik ben tot uwe dienst en geheel gereed om alles ter wereld te doen, om aan lieden als gij te behagen.

— Mijn waarde gastheer, begon toen de kleine dikke, het is verre af, dat uw hotel zoo groot is, als het moest wezen; gij ziet het, gij hebt maar drie vertrekken, waar *gentlemen* gevoegelijk kunnen logeren, en die drie vertrekken komen aan straat uit. Dag en nacht vertrekken en komen er onophoudelijk rijtuigen, die den grond doen beven. Wij houden er van om goed te slapen, wij hebben een afkeer van gedruisch; alle kwartieren worden wij met schrik wakker, onze gezondheid lijdt daar onder, en ons humeur evenzeer; het begint een onverdragelijke last voor ons te worden.

— Gij hebt wel gelijk, mijne heeren; het is dikwijls een verdoovend gedruisch, maar wat daar aan te doen? Ik kan de diligencen en postkarren niet beletten om voorbij mijne deur te rijden.

— Neen, zeker niet, mijn waarde heer VAN RIJSOORT, maar er is een eenvoudig middel op.

— Ik zie het niet.

— Wij zullen het u zeggen; het is slechts een geringe uitgave voor u, waarin wij voor de helft willen deelen.

— Spreekt, wat moet er gedaan worden? riep met meer levendigheid dan hij in geheel zijn leven aan den dag had gelegd de herbergier uit, die in het verblijf der twee eilanders eene goudmijn had gevonden, welke hij verder wenschte te ontginnen.

— Gij hebt achter uw huis een kleinen tuin, waar niets groeit an onkruid, en dat u tot niets dient. De oude muur welke het omgeeft, valt bijna om. Waarom zoudt gij in dezen tuin geen gebouw, of koepel, al was het maar van drie vertrekken laten zetten? Het kon tegen den muur worden gemaakt, welken gij in allen geval zult moeten herstellen; dit zal merkelijk verschillen in de kosten. Wij zullen alsdan een logement hebben, waar wij rustig en van het gewoel der straat verwijderd zullen zijn. Wij willen gaarne de helft betalen aan dat gebouw, en als wij vertrekken, blijft het geheel uw eigendom. Gij zult dus meer ruimte hebben om reizigers te plaatsen, die bij u komen logeren, het hotel *de Schelde* zal er aan alle kanten bij winnen. Zoo ons voorstel niet naar uwen zin is, zeg het ons, dan zullen wij genoodzaakt zijn, en dit tot ons leedwezen, om u te verlaten.

VAN RIJSOORT had geene tegenwerping te maken; hij vond er in alle opzigten zijn voordeel in; hij behield zijne gasten, vergrootte zijn hotel zonder dat het hem veel kostte. Hij kon echter niet nalaten van te denken: « Dat zijn twee originelen, zoo als men ze nooit meer zal zien of die er zelfs naar gelijken." Hij zeide het aan zijne buren, die van zijn gevoelen waren. Nog denzelfden avond werd er een metselaar gehaald, de twee Engelschen legden hem hun plan uit; zij bepaalden hem den hoek van den tuin, waarin zij den koepel wenschten te zien.

Het duurde niet lang of er kwamen karren met steenen, en in een haverklap bouwde men den door de eilanders gewenschten koepel; aan twee zijden ruste hij tegen den muur, welke het terrein aan VAN RIJSOORT behoorende van dat zijner buren scheidde; hij was maar van eene verdieping, en bestond uit drie kleine vertrekken gelijkvloers. In een dag of twaalf was alles gereed; er waren vele werklieden aan het werk gezet en de Engelschen schenen verrukt.

Het geheel kostte 2,374 gulden; VAN RIJSOORT onderwierp de rekening van den metselaar, den schrijnwerker, leidekker en smid aan eene rekenkundige bewerking waaruit voortvloeide, dat de helft der hier bovengemelde som tot het getal van ƒ 3,019 klom. Niet dat de waardige hotel-houder in het minst ter wereld een bedrieger wilde zijn, maar hij meende proeven van vaderlandsliefde te geven, eene daad van goed burger te doen, door zoo veel mogelijk de Britsche kapitalen in Belgie te houden.

Hij ondervond echter eene zekere hardklopping toen hij zijne rekening aanbood; zijne ademhaling werd haastiger en zijne neus purperrood.

— Gij hebt u ten uwen nadeele vergist, mijn gastheer zeide FEATHERINGTON, uwe nota moet 3,026 gulden bedragen; tel het nog eens op. VAN RIJSOORT stak de ƒ 3,026 op: er was een oogenblik dat hij geloofde te zullen blozen.

De vreemdelingen lieten dadelijk hunne goederen naar den koepel brengen. Zelden staken zij er hun neus buiten, en zij sleten hunne dagen even als te voren, met rooken en 's morgens zes of zeven nieuwsbladen te lezen, zij gingen voort met in het hotel te eten, en lieten zich in hunne kamers bedienen. De geregten, welke men hun voordiende, waren van de minst uitgezochtste; sedert lang reeds kon de wijn niet slechter worden dan zij was, daar entegen liet men hen er voor betalen als wijn van het eerste merk. VAN RIJSOORT had alle schaamte afgelegd; hij vilde van dag tot dag, hoe langer hoe vermeteler zijne gasten; nimmer lieten zij de geringste ontevredenheid blijken.

Het was een vreemd verschijnsel, want men weet hoe moeijelijk het gaat om Engelschen te voldoen. De eigenaar van het hotel had er van afgezien om zijn hoofd op de pijnbank te zetten ten einde de oorzaak van dat wonder te vinden; hij bepaalde zich met de uitwerkselen te beoordeelen.

Eene andere reden van verwondering deed hem nadenken. De Engelschen hadden gezegd, dat zij van vertrekken zouden veranderen, om in vrede te kunnen slapen, ver van alle gedruisch, en alle nachten zag men in hun vertrek licht branden. VAN RIJSOORT stond dikwijls op, om er zich van te verzekeren. Wat beduidde dat licht? Waar hielden zij zich mede bezig gedurende den nacht, die twee vreemdelingen, die over dag aan volslagen ledigang zich schenen over te geven?

VAN RIJSOORT deelde deze geheimzinnige omstandigheid mede aan zijne in kleinen raad vergaderde vrienden. De raad verklaarde eenstemmig, dat de vreemdelingen valsche munt maakten. Dat kan ieder niet; daar zijn vele toebereidselen toe noodig, ovens, kroesen en schalen, en geen spoor was van dat alles bij die raadselachtige personen te vinden.

De herbergier meende echter een zeker getal goud- of zilverstukken voor de hand weggenomen bij eenen geldwisselaar te moeten brengen. De geldwisselaar onderzocht de stukken, woog ze, toetste ze aan den steen, en stond er voor in, dat het uitmuntend goud of zilver was van het beste alooi. VAN RIJSOORT en zijne vrienden begrepen er niets meer van; zij kwamen terug tot hun gevoelen, dat de twee vreemdelingen opregte gekken waren, twee *excentries*, van een voorbeeldeloos soort. Drie weken verliepen er, zonder dat er iets nieuws voorviel en het was half October geworden.

De Engelschen lieten op nieuw hun gastheer roepen, en verzochten hem om hun twee geweren en twee weitassen te bezorgen. — Wij moeten beweging hebben, en wij gaan langs de duinen en kanalen op den vogel schieten. Wij zullen drie dagen uitblijven. Wij laten u onze goederen en nemen den sleutel van den koepel mede. — Een half uur daarna gingen de vreemdelingen met het geweer op de schouder het hotel uit; VAN RIJSOORT vergezelde hen tot op de straat en verloor zich in buigingen en in gelukwenschingen op de jagt.

Er verliepen drie dagen en de Engelschen kwamen niet terug. Men wachtte hen te vergeefs den geheelen vierden dag; het was toen Dingsdag. Des Woensdags verviel VAN RIJSOORT in eene sombere overweging. Des Donderdags hield de raad eene levendige zitting, men verloor zich in eene zee van veronderstellingen, in een oceaan van zotte, onaannemelijke en afschuwelijke verdenkingen. Vrijdags ging VAN RIJSOORT zijne verklaring doen aan den commissaris van Politie.

Des Zaturdags begaf de commissaris van Politie met zijn sjerp om, en aan wederszijde door drie gendarmen vergezeld, zich naar het hotel *de Schelde*; eene talrijke menigte verzamelde zich in de straat. De overheid klopte aan de deur van den koepel, en daar dit met een volstrekt stilzwijgen werd beantwoord, werd er bevel gegeven de deur open te steken. De deur ging open.

Men zag niets, men hoorde niets; de in den tuin gegroepeerde aanschouwers, vlugtten weg, schreeuwende van schrik: van RIJSOORT, de commissaris van policie en twee gendarmen werden in de vaart medegesleept. Een ander gendarm, een oud gedecoreerd krijgsman, deelde niet in die ijdele vrees; hij trok zijn sabel en ging heldhaftig den koepel in. Hij vond er niets merkwaardigs als twee opene koffers en een vel papier, dat op tafel lag. Dit geschrift werd den commissaris van policie gebragt. Er werd lezing van gehouden. Wij geven letterlijk den inhoud van dat stuk.

« Mijn waarde heer mijnheer VAN RIJSOORT! Voor zoo weinig gij eenige geschiedkundige kennis hebt, moet gij weten, dat in het begin der XVII eeuw, tijdens den oorlog van Holland met Spanje, uwe goede stad Ostende een langdurig beleg onderging; zij werd achtervolgens geblokkeerd, bevrijd en op nieuw belegerd, en onder hare verdedigers, onder degenen die vele jaren onder de vanen der Vereenigde Provincien streden, telde men een groot aantal Engelschen van de eerste familien. Een onzer voorvaders behoort onder dat getal; hij was schatbewaarder der Britsche expeditie, en tijdens de overgave van Ostende, begroef hij heimelijk eene aanzienlijke som, welke hij ter zijner beschikking had, hij wilde dezelve dus aan de roofzucht der vijanden onttrekken. Met in oude sedert twee eeuwen vergetene familiepapieren te snuffelen, heeft het toeval ons laatstelijk met deze omstandigheid bekend gemaakt, en hebben wij te gelijkertijd de naauwkeurige aanduiding der plaats vernomen, waar wij dat koffertje zouden vinden. Het was ten uwent. Wij zijn te Ostende gekomen, hebben onzen intrek hij u genomen, en na alles te hebben herkend en onderzocht, hebben wij de geschiktste middelen beraamd, om zonder ergernis en beweging te beletten, dat die waarde nog langer onder den grond zou schimmelen, want dat was inderdaad jammer.»

« Gij weet hoe wij het overlegd hebben, en waarlijk met de hand op uw geweten, moogt gij bekennen, dat wij u geen ongelijk hebben aangedaan, en dat ons verblijf bij u een onverwacht voordeel is geweest, zoo als gij er geen meer zult ontmoeten. Gij hebt ons geplukt als of het in een bosch was, maar wij sloten er de oogen voor, zoo groot, en met reden, was ons verlangen om bij u te blijven en u in dat verlangen te doen deelen. Gij zult in de achterste kamer een groot gedeelte van den vloer vinden opgebroken, en er een kuil zien van omtrent vijftien voeten diepte, en daarin eene groote ijzeren kist. Wij hebben tijd noodig gehad om dien put te graven, de kist open te breken, en om voor en na, de oude dukaten met het beeld van KAREL V en het andere geld, waar wij de hand aan hadden geslagen, in zekerheid te brengen. Wij laten u tot geschenk de kist, en raden u van de put weder te laten vullen, doe geene moeite om te weten wie wij zijn, wij hadden geleende namen, en wanneer gij dit zult lezen, zullen wij vrij ver van Ostende zijn, waar wij rekenen nooit terug te komen. Alleen de minister van finantien van koningin ELISABETH zoude regt hebben om ons eenige opmerkingen te maken, maar daar hij reeds ruim twee honderd jaren geleden, overleden is, zullen wij de zaak gemakkelijk met hem vereffenen. Zoo wij u omslagtig schrijven, is het om voor altoos afscheid van u te nemen, het doet ons veel genoegen ons eenige oogenblikken te onderhouden met een herbergier, die ons eene volkomene hoogachting heeft ingeboezemd."

VAN RIJSOORT had niets te zeggen, niets te doen; en de buurvrouwen van Ostende erkenden, dat de twee Engelschen niet zoo *excentries* waren, als zij wel gedacht hadden.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Emilia Alfken, de pantoffel-regering of de kunst om de mannen onder het juk te brengen en te beheerschen. Een onmisbaar handboekje voor elke vrouw, in humoristisch satirieken vorm; naar het Hoogduitsch, 3e druk — ƒ 0.30

Daguereotype, of groepen en beelden naar het leven, met platen, in 4to formaat, 1. en 2. aflevering — « 0.90

Gesprek van eenen geheimen zendeling van de orde der Jezuiten met zijnen leerling, over de zeven wijzen van Nederland, 2e druk — « 0.55

Rapporten van J. D. Vrijdag Zijnen en D. M. van Deinse, Apothekers en Chemisten te 's Gravenhage, uitgebragt in de zaak van J. C. van Stenis, beschuldigd van vergiftiging — « 0.60

Dr. H. M. Dupare, Het gebruik en misbruik van sterkedranken — « 1 80

Een boekje voor iedereen. Geneeskundige raadgevingen en waarschuwingen bij gewone ongesteldheden en ligte wonden, benevens wenken ter bewaring en bevordering der gezondheid, verzameld uit de werken der beroemdste geneeskundigen. Naar het Hoogduitsch — « 0.75

J. K. de Greve, Handleiding voor landlieden, slagters en veehandelaars, ter voorkoming van de nadeelige gevolgen, die het gebruik van ongezond vleesch en spek voor de menschelijke gezondheid hebben kan — « 0.90

Mr. H. J. Koenen, Geschiedenis der Joden in Nederland — « 4.20

Mr. M. C. van Hall, Bijvoegselen tot den eersten druk van het leven en karakter van den Admiraal Jonkhr. Jan Hendrik van Kinsbergen, uit den tweeden druk verzameld; met de afbeelding van het gedenkteeken des Admiraals, in de Nieuwe Kerk te Amsterdam, en gesprek over denzelven — « 0.60

Verhandelingen der Tweede Klasse van Koninklijk-Nederlandsch Instituut 8e deel, inhoudende. E. J. Driest Lorigion: Over de invoering en vestiging van het Christendom in Nederland, en S. de Wind, Verhandeling strekkende ter wederlegging der bedenkingen van Huijdecoper, tegen het verhaal onzer Kronijkschrijvers, nopens den dood van Graaf Floris den IV op het tournooi te Corbie, in 1234 — « 3.40

J. Ackersdijk, Nederlandsche Financiën. Nationale Schuld. (Vervolg) — « 0.65

S. J. Mulder, Bijbel voor de Israëlitische Jeugd, 1e stuk, in klein 8vo — « 0 35

Idem idem, in gr. 12° — « 0 70

Ds. H. Folmer, Het Geloof in Jezus Christus, 1e stuk — « 1.00

C. C. Callenbach, Derde achttal Kerkredenen — « 1.85

L. G. Th. Greutzberg, Het Heilige Avondmaal, een dierbaar onderpand en toonbeeld der liefde, der verdiensten en bedoelingen des lijdenden en stervenden Verlossers — « 3.90

Het beeld van Jezus, als Menschenzoon, naar zijn karakter en leven eenvoudig voorgesteld — « 0 90

B. Moorrees, Tweetal Leerredenen, ter gedachtenis aan het groot, heerlijk en gezegend werk Gods der Kerkhervorming in de 16e eeuw — « 0.75

Stemmen van gene zijde des Grafs, of leeringen uit Gods Woord, aangaande het eeuwige leven, door den schrijver van de Stemmen uit het graf eens Christens — « 1.80

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van: Een aantal geabonneerden, kan niet geplaatst worden, dewijl hetzelve niet geteekend is, en wij dus geene zekerheid hebben voor de waarheid der aangevoerde daadzaken.

ADVERTENTIEN.

OPENBARE VERKOOPING

te Vlissingen, aan den Nieuwendijk op Dingsdag den 15. Augustus 1843 des voormiddags ten elf uren van eene aanzienlijke partij Greinen en Eiken Ribben, Eiken Planken en Schalen, Tuin-beschutting- en Mestputpalen en Brandhout.

§ † § VERKOOPING op Woensdag den 9. Augustus 1843 des namiddags om één uur precies op het Koffijhuis de Beurs te Vlissingen, van circa 400 kwart kistjes Havannah, en 100 kwart kistjes Portorico Cigaren, en aldaar te bezien des voormiddags van 10 tot 12 uren.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Augustus 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Dingsdag	8,	vm.	9.30	Dingsdag	8,	vm.	3.30
Woensdag	9,	–	10.	Woensdag	9,	–	4.
Donderd.	10,	–	11.	Donderdag	10,	–	4
Vrijdag	11,	–	11.	Vrijdag	11,	–	5.30
Zaturdag	12,	–	11.30	Zaturdag	12,	–	5.30
†Zondag	13,	–	6.	Zondag	13,	–	6.30

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Augustus. Sedert den 3. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Terrij Fijler, ..., Manthauzes, suiker; Zephijr, C. Looqreen, Mallaga, fruit, Nautilus, E. Johnsen, Liverpool, zout en stukgoed; Jollij, R. Davis, Falmouth, kronten; Jean de Looyenheim, C. Pethers, Girgente, zwavel; H. J. Petersen, Sworno, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Gordan, J. Horn, Meletta, R. Jacobsen, beide New-Castle, Fanckon, H. Nieman, Louise, N. Jensen, Georgine, C. Bjekwold, alle Aventuur, Wilhelmine, J. Bojjs, Hartlepool, Elisa, W. Pearson, Fritz Rolj, Palamedes, N. Nieman, Riga, alle ballast; Maria Louise, A. Geelvink, Hamburg, suiker.

Van Gend gezeild:

De Flora, N. Paulsen; Zeemans Hoop, J. Schikkema, beide Aventuur, ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.